

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/16-01/98

URBROJ: 65-16-02

Zagreb, 10. studenoga 2016.

P.Z. br. 25

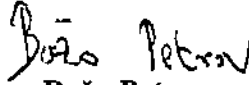
**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske. aktom od 10. studenoga 2016. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, prof. dr. sc. Sašu Drezgića, zamjenika ministra financija, te Zdravka Zrinskića, pomoćnika ministra financija - ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK

Božo Petrov

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/16-01/75
Urbroj: 50301-25/12-16-2

Zagreb, 10. studenoga 2016.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, prof. dr. sc. Sašu Drezgića, zamjenika ministra financija, te Zdravka Zrinušića, pomoćnika ministra financija - ravnatelja Porezne uprave.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O FISKALIZACIJI U PROMETU GOTOVINOM**

Zagreb, studeni 2016.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FISKALIZACIJI U PROMETU GOTOVINOM

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Vlada Republike Hrvatske usvojila je u travnju 2016. godine na svojoj 17. sjednici Nacionalni program reformi 2016. Prema Nacionalnom programu reformi, dva glavna cilja strukturnih politika u 2016. i 2017. godini se odnose na povećanje održivosti duga opće države i promicanje rasta i zapošljavanja u hrvatskom gospodarstvu. Radi ispunjavanja navedenih ciljeva od strane ministra financija osnovana je ekspertna radna skupina u cilju sveobuhvatne analize poreznog sustava.

Tijekom analize poreznog sustava utvrđeno je da su bitne karakteristike trenutnog poreznog sustava visoko porezno opterećenje u odnosu na zemlje u okruženju s jedne strane i prevelik broj poreznih olakšica, oslobođenja i izuzeća s druge strane, s upitnim efektom što potvrđuju i izvješća Europske komisije i Međunarodnog monetarnog fonda. Osim navedenoga, utvrđena je i porezna nestabilnost i nesigurnost što potvrđuje i činjenica da su u razdoblju od 2012. do 2015. godine bile čak 44 izmjene i dopune poreznih propisa, što je rezultiralo nejasnim i nedosljednim zakonskim odredbama i nedovoljnim poznavanjem prava i obveza iz porezno-pravnog odnosa od strane poreznih obveznika. Porezna nestabilnost koja proizvodi poreznu nesigurnost jedna je od glavnih zapreka razvoju poduzetništva, kao i jedan od razloga za izostanak i odbijanje domaćih i stranih investicija. Također utvrđeno je da je zbog čestih izmjena poreznih propisa na nižim razinama poreznih vlasti dolazilo do nedorečenog i neujednačenog postupanja.

Temeljem tako utvrđenog trenutnog stanja utvrđeni su ciljevi reforme poreznog sustava i to: smanjenje ukupnog poreznog opterećenja, poticanje konkurentnosti gospodarstva, izgradnja socijalno pravednijeg poreznog sustava, stabilan, održiv i jednostavan porezni sustav, pojednostavljenje i pojeftinjenje porezne administracije kao i pružanje veće pravne sigurnosti poreznim obveznicima.

Radi ispunjavanja navedenih ciljeva, nakon provedene analize, uočene su određene pojavnosti u razdoblju nakon uvođenja fiskalizacije u prometu gotovinom koje je potrebno zakonski urediti, ali i odredbe Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12, u daljnjem tekstu: Zakon) uskladiti s posebnim propisima.

Zakonom je uređen postupak fiskalizacije kao skup mjera kojima se uvodi nadzor nad izdavanjem računa u prometu gotovinom na području Republike Hrvatske.

Međutim, siva ekonomija i dalje predstavlja velik problem u cijeloj Europi, stoga Ministarstvo financija dosljedno provodi nadzorne aktivnosti iz svoga djelokruga, a posebno putem zajedničkih nadzora koje provode Porezna uprava i Carinska uprava.

Iz raspoloživih pokazatelja u ciljanim provjerama i nadzorima iz područja Zakona, još uvijek se utvrđuje oko 30% nepravilnosti, što ukazuje na potrebu kontinuiranog praćenja i uvođenja fiskalne discipline.

Pozitivni pomaci uvođenjem fiskalizacije vidljivi su skoro u svim djelatnostima, ali najbolje mjerljivi su u području trgovine i ugostiteljstva. Učinci fiskalizacije najbolje se vide temeljem usporedbe PDV obrazaca gdje je razvidno povećanje vrijednosti oporezivih isporuka (osnovice, bez PDV-a) kod poreznih obveznika koji najviše posluju gotovinom i to: male pravne osobe, fizičke osobe koje obavljaju djelatnost pružanja smještaja te pripreme i usluživanja hrane, trgovina na veliko i malo i popravak motornih vozila te fizičke osobe koje u Registru poreznih obveznika imaju oznaku pripadnosti Odvjetničkoj komori. Tako je u djelatnosti ugostiteljstva kod fizičkih i malih pravnih osoba, u 2015. godini u odnosu na 2012. godinu uočen porast oporezivih isporuka od 53,93%, a kod istih obveznika u djelatnosti trgovine porast od 16,24%.

Nadalje, učinci fiskalizacije su vidljivi i u naplati poreza na potrošnju te u prosječno ostvarenom dohotku od obrta i slobodnih zanimanja budući se broj obveznika smanjuje, a prosječno ostvaren dohodak u prvoj godini od uvođenja fiskalizacije u prometu gotovinom (2013. godina) u odnosu na 2012. godinu je porastao za 32%.

Također, u provedbi fiskalizacije bitnu ulogu imaju građani Republike Hrvatske među kojima se podignula svijest o važnosti uzimanja računa nakon uvođenja fiskalizacije u prometu gotovinom.

2. Pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Izmjenama i dopunama ovoga zakona unaprijediti će se sustav fiskalizacije, a sve u svrhu stvaranja izdašnijeg, pravednijeg i konkurentnijeg poreznog sustava te podizanja fiskalne discipline.

Kako bi se za obveznike fiskalizacije sa smanjenim obujmom obavljanja djelatnosti pojednostavnio postupak fiskalizacije, odredbama važećeg Zakona uveden je pojam malog obveznika fiskalizacije. Mali obveznik fiskalizacije je obveznik fiskalizacije - fizička osoba, kojoj se dohodak i porez na dohodak od samostalne djelatnosti utvrđuje u paušalnom iznosu prema Zakonu o porezu na dohodak. Navedeni obveznici fiskalizacije ovjeravaju u Ministarstvu financija, Poreznoj upravi (u daljnjem tekstu: Porezna uprava) posebnu knjigu računa iz koje izdaju račune. Na taj način mali obveznici fiskalizacije ipak provode postupak fiskalizacije, ali nemaju dodatne troškove uspostave sustava fiskalizacije kao ostali obveznici fiskalizacije koji izdaju račune putem prilagođenih naplatnih uređaja.

Međutim, posebnim se propisom podiže prag za porezne obveznike kojima se dohodak i porez na dohodak utvrđuje u paušalnom iznosu, odnosno uvodi se mogućnost da porezni obveznici koji obavljaju samostalnu djelatnost ugostiteljstva i/ili trgovine, dohodak i porez na dohodak mogu plaćati u paušalnom iznosu uz ostale propisane uvjete, stoga se važeći Zakon usklađuje s odredbama posebnog propisa na način da nema više „malih obveznika

fiskalizacije“ budući se krug obveznika „paušalista“ proširuje na obveznike koji sada moraju izdavati račune putem naplatnih uređaja.

Nastavno na navedeno, odredbama ovoga zakona propisuje se obveza fiskalizacije izdavanja računa putem naplatnih uređaja za sve obveznike fiskalizacije, pa i za one koji porez plaćaju paušalno, odnosno briše se pojam „mali obveznik fiskalizacije“. Zbog troškova nabave elektroničkog naplatnog uređaja i prilagodbe postupku fiskalizacije izdavanja računa, „malim obveznicima fiskalizacije“ koji do sada nisu izdavali račune putem elektroničkih naplatnih uređaja, omogućit će se razdoblje prilagodbe te od 1. srpnja 2017. godine svi obveznici fiskalizacije moraju izdavati račune putem elektroničkih naplatnih uređaja.

Također, ovim se zakonom preciznije reguliraju određena oslobođenja od obveze fiskalizacije. Naime, Udruženje cestovnog putničkog prometa Hrvatske gospodarske komore upozorilo je, kako je nakon uvođenja fiskalizacije u prometu gotovinom, posebnim propisom omogućena prodaja karata i u prijevoznim sredstvima te se na taj način otvorio prostor moguće prodaje karata izvan kontrole fiskalizacije. Pojedini prijevoznici zlopotrebljavaju nepostojanje obveze fiskalizacije izdavanja računa te neistinito prikazuju broj prodanih karata što omogućuje utaju prihoda i vezano s time manja porezna davanja. Slijedom navedenog, ukida se oslobođenje od fiskalizacije za porezne obveznike koji ostvare promet u djelatnosti prodaje karata ili žetona u putničkom prometu, izuzev lokalnog linijskog prijevoza putnika u javnom prometu sukladno odlukama jedinica lokalne samouprave te prodaje karata ili žetona u zračnom, željezničkom i linijskom obalnom pomorskom prometu. Navedena odredba stupa na snagu s 1. srpnja 2017. godine kako bi se pojedinim obveznicima fiskalizacije omogućilo razdoblje prilagodbe.

U svrhu ujednačavanja te olakšane primjene i postupanja po Zakonu kako poreznim obveznicima tako i djelatnicima Porezne uprave, odredbama ovoga zakona unaprijediti će se sustav razmjene podataka te provođenje detaljnijih analiza.

Sukladno odredbama ovoga zakona obveznici fiskalizacije su dužni za provedbu postupka fiskalizacije izdavanja računa koristiti programsko rješenje koje će onemogućiti postupke kojima se izbjegava postupak fiskalizacije izdavanja računa odnosno kojima se onemogućava postupanje koje je u suprotnosti s zakonskim propisima.

Ovim se zakonom također propisuje novi način dostave podatka o poslovnim prostorima koje su obveznici fiskalizacije dužni dostavljati sukladno važećem Zakonu budući da trenutno prijavljene poslovne prostore u sustav fiskalizacije nije moguće točno locirati te nije moguće izvršiti uvid o djelatnostima po poslovnim prostorima obveznika fiskalizacije.

Radi unapređenja sustava s jedne strane, a s druge strane kako se poreznim obveznicima koji su obveznici fiskalizacije ne bi nametali dodatni troškovi odnosno kako bi se omogućilo korištenje postojećih resursa i poslovnih procesa, propisuje se dostava podataka o poslovnim prostorima putem elektroničkog servisa Porezne uprave - ePorezne, sustava kojeg porezni obveznici već koriste u svojoj komunikaciji s Poreznom upravom.

Porezni obveznici koji su obveznici fiskalizacije, a koji ne podnose obrasce putem ePorezne te nemaju certifikat za pristup ePoreznoj, prijaviti će podatke o poslovnom prostoru službenicima u nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

Kako bi se obveznici fiskalizacije mogli prilagoditi izmjenama ovoga zakona vezano za dostavu podataka o poslovnim prostorima, iste stupaju na snagu 1. srpnja 2017. godine.

Budući se trenutno u sustavu ne evidentiraju podaci o osobama koje su obveznicima fiskalizacije implementirale programska rješenja za potrebe provođenja fiskalizacije te koje iste održavaju, propisuje se obveza dostavljanja podataka o istima kako bi se uočile nepravilnosti koje u konačnici mogu dovesti do postupanja u suprotnosti sa zakonskim odredbama.

Važećim Zakonom je za sve fizičke osobe propisan blagajnički maksimum u iznosu od 10.000,00 kuna. Međutim, izmjenama Zakona blagajnički maksimum za fizičke osobe će ovisiti o tome radi li se o fizičkoj osobi obrtniku ili fizičkoj osobi - obrtniku koji je obveznik poreza na dobit.

Odredbama ovoga zakona se posebno uređuje provedba nadzora nad primjenom Zakona.

Prekršajne odredbe za obveznike fiskalizacije usklađuju se sa Prekršajnim zakonom, u smislu propisivanja novčanih kazni zasebno za fizičke i zasebno za pravne osobe. Također, prekršajne odredbe se propisuju za obveznike fiskalizacije kod kojih se utvrdi da koriste programska rješenja koja su se i kod drugih obveznika pokazala kao ona koja sustavno omogućavaju postupanje u suprotnosti sa zakonskim odredbama. Nadalje, propisuju se novčane kazne za nove razloge poreznih prekršaja, a u skladu s izmjenama koje se namjeravaju propisati ovim Zakonom.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O FISKALIZACIJI U PROMETU GOTOVINOM**

Članak 1.

U Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12), u članku 2. točka 7. briše se.

Članak 2.

Članak 4. briše se.

Članak 3.

U članku 5. točka 1. mijenja se i glasi:

„prodaja karata ili žetona za cestovni lokalni linijski prijevoz putnika u javnom prometu sukladno odlukama jedinica lokalne samouprave te prodaja karata ili žetona u zračnom, željezničkom i linijskom obalnom pomorskom prometu,“.

Članak 4.

Iza članka 16. dodaje se članak 16.a koji glasi:

„Članak 16.a

(1) Obveznik fiskalizacije radi provedbe postupka fiskalizacije izdavanja računa prema članku 15. ovoga Zakona dužan je koristiti programsko rješenje koje omogućava postupanje u skladu s odredbama ovoga Zakona, odnosno programsko rješenje koje će onemogućiti postupke kojima se izbjegava postupak fiskalizacije izdavanja računa.

(2) Obveznik fiskalizacije te proizvođač ili održavatelj programskog rješenja odgovorni su za ispravnost programskog rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Obveznik fiskalizacije može testirati podatke s računa, a način testiranja propisati će pravilnikom ministar financija.“.

Članak 5.

Naslov iznad članka 19. i članak 19. mijenjaju se i glase:

„Dostavljanje podataka u sustav fiskalizacije

Članak 19.

(1) Obveznik fiskalizacije iz članka 15. stavka 2. ovoga Zakona dužan je Ministarstvu financija, Poreznoj upravi dostaviti podatke o svim poslovnim prostorima u kojima se obavlja djelatnost.

(2) Za potrebe provedbe postupka fiskalizacije izdavanja računa, podatak o poslovnim prostorima iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati ove podatke:

1. OIB
2. oznaku poslovnog prostora
3. adresu poslovnog prostora
4. tip poslovnog prostora
5. vrstu djelatnosti koja se obavlja u poslovnom prostoru
6. radno vrijeme i radne dane
7. datum početka primjene važenja podataka koji se dostavljaju
8. datum prestanka primjene važenja podataka koji se dostavljaju
9. status poslovnog prostora.

(3) Oznaka poslovnog prostora iz stavka 2. točke 2. ovoga članka mora biti označena na isti način kao što će se navoditi na samom računu u dijelu broja računa - oznaka poslovnog prostora, propisanog u članku 11. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona.

(4) Obveznik fiskalizacije podatak o adresi poslovnog prostora iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, dostavlja elektroničkim putem korištenjem elektroničkog servisa Porezne uprave ePorezna (u nastavku: sustav ePorezna).

(5) Kao tip poslovnog prostora, iz stavka 2. točke 4. ovoga članka navodit će se način poslovanja internetska trgovina, pokretna trgovina i slično, ako se djelatnost obavlja na terenu ili ako se radi o povremenim mjestima obavljanja djelatnosti.

(6) Obveznik fiskalizacije podatak o vrsti djelatnosti koja se obavlja u poslovnom prostoru iz stavka 2. točke 5. ovoga članka, dostavlja korištenjem izbornika koji sadrži nacionalnu klasifikaciju djelatnosti NKD 2007.

(7) Podatke iz stavka 2. ovoga članka obveznik fiskalizacije dostavlja po pojedinom poslovnom prostoru. Podaci se potpisuju ispravnim kvalificiranim digitalnim certifikatom te dostavljaju putem sustava ePorezna s početkom obveze fiskalizacije, a prije početka dostave računa.

(8) Ministarstvo financija, Porezna uprava provjerava jesu li dostavljeni svi propisani podaci te jesu li potpisani ispravnim kvalificiranim digitalnim certifikatom te ako su kumulativno ispunjeni uvjeti vraća potvrdu o zaprimljenosti.

(9) Ako na temelju uvjeta iz stavka 8. ovoga članka Ministarstvo financija, Porezna uprava ne može zaprimiti podatke o poslovnim prostorima, vraća obvezniku fiskalizacije poruku o odbitku zaprimanja podataka putem uspostavljene elektroničke veze.

(10) Iznimno od stavka 7. ovog članka, obveznik fiskalizacije koji po posebnom propisu nema obvezu korištenja sustava ePorezna, podatke iz stavka 2. ovog članka dostavlja po pojedinom poslovnom prostoru putem obrasca Prijave podataka u sustav fiskalizacije (u nastavku: Obrazac), neposredno nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svom sjedištu ili prebivalištu. Obrazac se nalazi u prilogu i sastavni je dio ovoga Zakona.

(11) Ako se promijene podaci sadržani u stavku 2. ovoga članka po pojedinom poslovnom prostoru, a osobito ako se u nekom poslovnom prostoru djelatnost prestane obavljati ili obveznik fiskalizacije počinje obavljati djelatnost u novom poslovnom prostoru, ili ako promjeni djelatnost koju obavlja u poslovnom prostoru, obveznik fiskalizacije dužan je prije početka primjene promijenjenih podataka dostaviti podatke o promjenama na način propisan stavicima 7. i 10. ovoga članka.

(12) Ministar financija propisat će pravilnikom dostavljanje podataka o poslovnim prostorima iz stavka 2. ovoga članka.“.

Članak 6.

Iza članka 19. dodaje se članak 19.a koji glasi:

„Članak 19.a

(1) Obveznici fiskalizacije iz članka 3. ovoga Zakona dužni su Ministarstvu financija, Poreznoj upravi na način propisan člankom 19. stavicima 7. i 10. ovoga Zakona dostaviti podatak o proizvođaču ili održavatelju programskog rješenja iz članka 16.a stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Podatak o proizvođaču ili održavatelju programskog rješenja obveznika fiskalizacije iz stavka 1. ovoga članka obavezno sadrži OIB proizvođača ili održavatelja programskog rješenja.

(3) Ako obveznik fiskalizacije nema podatak o OIB-u proizvođača ili održavatelju programskog rješenja jer se radi o stranoj fizičkoj ili pravnoj osobi bez OIB-a, dostavlja izjavu s podacima proizvođača ili održavatelja programskog rješenja koja obavezno mora sadržavati ime i prezime/naziv, adresu, oznaku države i identifikacijski broj strane fizičke ili pravne osobe iz države u kojoj ista ima poslovni nastan.“.

Članak 7.

Naslov iznad članka 20. i članak 20. brišu se.

Članak 8.

Članak 22. mijenja se i glasi:

(1) Ako dođe do potpunog prestanka rada električnog naplatnog uređaja iz članka 16. ovoga Zakona, obveznik fiskalizacije izdaje račun koji mora biti uvezan u posebnu knjigu računa.

(2) Uvezanu knjigu računa iz stavka 1. ovoga članka, prije početka upotrebe, ovjerava Ministarstvo financija, Porezna uprava.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, obveznik fiskalizacije obavezan je u roku od dva dana, računajući od dana u kojem je došlo do potpunog prestanka rada naplatnog uređaja uspostaviti rad naplatnog uređaja na način propisan člankom 16. ovoga Zakona.

(4) U roku iz stavka 3. ovoga članka obveznik fiskalizacije dužan je Ministarstvu financija, Poreznoj upravi dostaviti sve izdane račune, putem uspostavljene elektroničke veze.

(5) Ministarstvo financija, Porezna uprava će svim dostavljenim računima iz stavka 4. ovoga članka, odrediti Jedinstveni identifikator računa te ga dostaviti obvezniku fiskalizacije kao potvrdu o zaprimljenosti naknadno dostavljenih računa.

(6) Obveznik fiskalizacije dužan je na kopijama ispostavljenih računa iz stavka 1. ovoga članka, dopisati podatak o dobivenom Jedinstvenom identifikatoru računa odmah po zaprimanju.

(7) Ministar financija propisat će pravilnikom sadržaj te postupak ovjere uvezane knjige računa.“.

Članak 9.

U članku 23. stavku 1. riječi: „na način propisan člankom 20. ovoga Zakona za male obveznike djelatnosti“, zamjenjuju se riječima: „izdavanjem računa iz uvezane knjige računa,“.

Članak 10.

U članku 27. stavku 3. riječi: „malih obveznika fiskalizacije, račune“ brišu se, a riječi: „članka 22.“ zamjenjuju se riječima: „članaka 22. i 23.“.

Članak 11.

U članku 29. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka fizička osoba, obveznik poreza na dobit visinu blagajničkog maksimuma određuje kao mikro, mali ili srednji subjekt, zavisno od veličine obveznika fiskalizacije sukladno kriterijima iz Zakona o poticanju razvoja malog gospodarstva.“.

Dosadašnji stavci 3. do 6. postaju stavci 4. do 7.

U dosadašnjem stavku 5., koji postaje stavak 6., riječi: „stavka 4.“, zamjenjuju se riječima: „stavka 5.“.

U dosadašnjem stavku 6., koji postaje stavak 7., riječi: „stavaka 2. i 3.“, zamjenjuju se riječima: „stavaka 2., 3. i 4.“.

Članak 12.

Članak 30. mijenja se i glasi:

„Nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo financija, Porezna uprava i Carinska uprava.“.

Članak 13.

Iza članka 30. dodaje se članak 30.a koji glasi:

„Članak 30.a

Ako se tijekom nadzora utvrdi da obveznik fiskalizacije ne provodi postupak fiskalizacije na način opisan u članku 8., članku 16., članku 17. stavku 1., članku 21. stavku 1., članku 22. stavku 1. i članku 23. stavku 1. ovoga Zakona, poreznom obvezniku može se naredbom privremeno zabraniti obavljanje djelatnosti pečaćenjem do uklanjanja razloga zbog kojih je zabrana izrečena, a najdulje 8 dana od dana izdavanja naredbe.“.

Članak 14.

U članku 32. iza riječi: „uprave“ briše se točka i dodaju se riječi: „,odnosno Carinske uprave.“.

Članak 15.

Članak 34. mijenja se i glasi:

(1) Novčanom kaznom od 50.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba, proizvođač ili održavatelj programskog rješenja kojeg obveznik fiskalizacije koristi za razmjenu podataka s Ministarstvom financija, Poreznom upravom ako programsko rješenje nije u skladu s odredbama članka 16.a ovoga Zakona, odnosno ako isto omogućava postupke kojima se izbjegava postupak fiskalizacije izdavanja računa.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 30.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba obrtnik ili fizička osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, proizvođač ili održavatelj programskog rješenja.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će odgovorna osoba u pravnoj osobi, koja je proizvođač ili održavatelj programskog rješenja.“.

Članak 16.

Iza članka 34. dodaje se članak 34.a koji glasi:

„Članak 34.a

(1) Novčanom kaznom od 30.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba, obveznik fiskalizacije, ako:

1. izdaje račune koji ne sadrže sve Zakonom propisane podatke (članak 9. stavci 1. i 2., članak 15. stavak 1.)
2. ne dostavi podatak o poslovnim prostorima (članak 15. stavak 2. i članak 19. stavak 1.)
3. dostavi podatak o poslovnim prostorima bez svih Zakonom propisanih podataka (članak 19. stavak 2.)
4. koristi programsko rješenje koje mu omogućava postupke kojima se izbjegava postupak fiskalizacije izdavanja računa (članak 16.a)
5. izdaje račune iz uvezane knjige računa, koju nije prije početka uporabe, ovjerio u Ministarstvu financija, Poreznoj upravi (članak 22. stavak 2.)
6. ne dokaže nemogućnost uspostave veze za razmjenu podataka potvrdom HAKOM-a (članak 23. stavak 2.)
7. plaća gotovim novcem suprotno odredbi članka 28. stavka 3. ovoga Zakona
8. iznos primljene gotovine ne položi na račun prema odredbama članka 28. stavaka 4., 5. i 6. ovoga Zakona.
9. ne odredi visinu blagajničkog maksimuma u skladu s odredbama članka 29. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 10.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba obrtnik ili fizička osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, obveznik fiskalizacije iz članka 3. ovoga Zakona.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi, obvezniku fiskalizacije.“.

Članak 17.

Članak 35. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba, obveznik fiskalizacije, ako:

1. za potrebe dostave elemenata računa ne poveže oznaku operatera i OIB operatera na naplatnom uređaju te ne dostavi OIB operatera Ministarstvu financija, Poreznoj upravi (članak 10.)
2. ne osigura izdavanje brojeva računa na način propisan odredbama ovoga Zakona (članak 11.)
3. ne nabavi digitalni certifikat od Financijske agencije radi provedbe postupka fiskalizacije izdavanja računa (članak 12.)
4. u roku od dva dana, računajući od dana u kojem je došlo do prekida veze, ne uspostavi elektroničku vezu te ne dostavi sve izdane račune (članak 21. stavak 2.)
5. u roku od dva dana, računajući od dana u kojem je došlo do potpunog prestanka rada naplatnog uređaja ne uspostavi rad naplatnog uređaja te ne dostavi izdane račune (članak 22. stavci 3. i 4.)
6. na kopijama ispostavljenih računa iz uvezane knjige računa, ne dopiše ili ne dopiše pravovremeno podatak o dobivenom Jedinstvenom identifikatoru računa (članak 22. stavak 6.)
7. kod izvršavanja storno računa ne postupa sukladno odredbama za izdavanje računa (članak 24.)
8. ne istakne obavijest o obvezi izdavanja računa te obvezi kupca da preuzme i zadrži izdani račun u poslovnom prostoru na svakom naplatnom uređaju ili drugom vidnom mjestu (članak 25.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 5.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba obrtnik ili fizička osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, obveznik fiskalizacije iz članka 3. ovoga Zakona.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi, obvezniku fiskalizacije.“

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Obveznici fiskalizacije koji su do stupanja na snagu ovoga Zakona dostavili Ministarstvu financija, Poreznoj upravi podatke o svim poslovnim prostorima, dužni su u roku od 30 dana od stupanja na snagu članka 5. ovoga Zakona, ponovno dostaviti podatke o svim poslovnim prostorima u kojima obavljaju djelatnost sukladno članku 5. ovoga Zakona.

Članak 19.

(1) Odredbe Pravilnika o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 146/12) ostaju na snazi u dijelu koji nije u suprotnosti s ovim Zakonom.

(2) Ovlašćuje se ministar financija uskladiti provedbene propise Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Narodne novine, broj 133/12) s odredbama ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 20.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2017. godine, osim članaka 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9. i 10., koji stupaju na snagu 1. srpnja 2017. godine.

PRILOG (uz članak 19.)
Obrazac prijave podataka u sustav fiskalizacije

OBRAZAC PRIJAVE PODATAKA I PRESTANKA PRIMJENE VAŽENJA
PODATAKA U SUSTAVU FISKALIZACIJE

Podaci o obvezniku fiskalizacije:

OIB	
Ime i prezime/Naziv	
Adresa	
Oznaka poslovnog prostora	
Adresa poslovnog prostora	
Tip poslovnog prostora	
Vrsta djelatnosti koja se obavlja u poslovnom prostoru (NKD 2007)	
Radno vrijeme i radni dani	
Datum početka primjene važenja podataka	
Datum prestanka primjene važenja podataka	
Status poslovnog prostora	

Podaci o proizvođaču programskog rješenja:

OIB	
Ime i prezime/Naziv	
Adresa	

Podaci o održavatelju programskog rješenja:

OIB	
Ime i prezime/Naziv	
Adresa	

NAPOMENA*:

* Ako je proizvođač i/ili održavatelj programskog rješenja strana fizička ili pravna osoba koja u Republici Hrvatskoj nema dodijeljen OIB, upisuju se podaci te osobe koji obavezno moraju sadržavati ime i prezime/naziv, adresu, oznaku države i identifikacijski broj strane fizičke ili pravne osobe iz države u kojoj ista ima poslovni nastan

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

U ovom se članku briše pojam „malog obveznika fiskalizacije“ sukladno izmjenama koje se propisuju ovim Zakonom.

Uz članak 2.

Odredbom članka 2. briše se pojam „malog obveznika fiskalizacije“ kao posljedica podizanja praga za porezne obveznike koji dohodak i porez na dohodak od samostalne djelatnosti utvrđuju u paušalnom iznosu prema posebnom propisu budući se istim uvodi mogućnost da porezni obveznici koji obavljaju samostalnu djelatnost ugostiteljstva i/ili trgovine, dohodak i porez na dohodak mogu plaćati u paušalnom iznosu uz ostale propisane uvjete. Stoga se ovom odredbom važeći Zakon usklađuje s odredbama posebnog propisa na način da nema više „malih obveznika fiskalizacije“ budući se krug obveznika „paušalista“ proširuje na obveznike koji sada moraju izdavati račune putem naplatnih uređaja. Slijedom navedenog, obveza fiskalizacije izdavanja računa propisuje se za sve obveznike fiskalizacije putem elektroničkih naplatnih uređaja.

Uz članak 3.

Ovim se člankom detaljnije uređuje oslobođenje od obveze fiskalizacije za djelatnost prodaje karata ili žetona u putničkom prometu. Tako se od obveze fiskalizacije oslobađa prodaja karata u cestovnom lokalnom linijskom prijevozu putnika u javnom prometu sukladno odlukama jedinica lokalne samouprave te prodaja karata u zračnom, željezničkom i linijskom obalnom pomorskom prometu. Navedena odredba propisana je temeljem zahtjeva Udruženja cestovnog putničkog prometa Hrvatske gospodarske komore koje je upozorilo kako je nakon uvođenja fiskalizacije u prometu gotovinom, posebnim propisom omogućena prodaja karata i u prijevoznim sredstvima te se na taj način otvorio prostor moguće prodaje karata izvan kontrole fiskalizacije. U praksi je uočeno da pojedini prijevoznici zloupotrebljavaju nepostojanje obveze fiskalizacije izdavanja računa te neistinito prikazuju broj prodanih karata što omogućuje utaju prihoda i vezano s time manja porezna davanja. Ova odredba stupa na snagu s 1. srpnja 2017. godine kako bi se pojedinim obveznicima fiskalizacije omogućilo razdoblje prilagodbe.

Uz članak 4.

Odredbom ovoga članka dodaje se novi članak prema kojem su obveznici fiskalizacije dužni koristiti programsko rješenje koje je u skladu s odredbama ovoga Zakona te im je omogućeno testiranje istoga. Obveznik fiskalizacije kao i proizvođač ili održavatelj programskog rješenja odgovorni su za ispravnost programskog rješenja. Ministar financija će pravilnikom propisati način testiranja programskog rješenja.

Uz članke 5. i 6.

Ovim člancima propisano je dostavljanje podataka o obvezniku fiskalizacije u sustav fiskalizacije. Obveznik fiskalizacije je dužan dostaviti podatke o poslovnim prostorima i osobama koje su mu implementirale ili održavaju programsko rješenje. Navedene podatke obveznik fiskalizacije dostavlja elektroničkim putem korištenjem elektroničkog servisa Porezne uprave, ePorezna s početkom obveze fiskalizacije, a prije početka dostave računa. Iznimno, obveznik fiskalizacije koji po posebnom propisu nema obvezu korištenja sustava ePorezna, navedene podatke dostavlja po pojedinom poslovnom prostoru putem obrasca

Prijave podataka u sustav fiskalizacije, neposredno nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svom sjedištu ili prebivalištu.

Uz članak 7.

U skladu s izmjenama koje se propisuju ovim Zakonom, ovim se člankom u važećem Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom briše odredba članka 20. kojim je propisan način izdavanja računa za male obveznike fiskalizacije.

Uz članke 8., 9. i 10.

Ovim se člancima odredbe važećeg Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom usklađuju s izmjenama i dopunama ovoga Zakona vezano uz brisanje pojma „mali obveznik fiskalizacije“. Tako se uvezana knjiga računa može koristiti samo u slučaju kvara naplatnog uređaja ili ako nije moguće uspostaviti vezu za razmjenu podataka s Ministarstvom financija, Poreznom upravom.

Uz članak 11.

U ovom se članku detaljnije određuje iznos blagajničkog maksimuma za fizičke osobe, odnosno propisuje se blagajnički maksimum ovisno o tome da li je fizička osoba obveznik poreza na dohodak ili dobit.

Uz članke 12., 13. i 14.

Ovim se člancima razrađuju odredbe u svezi nadzora nad provedbom Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom. Posebnom je odredbom propisano provođenje nadzora kod obveznika fiskalizacije. Budući je izmjenama ovoga Zakona omogućeno provođenje nadzora i Carinskoj upravi, sukladno tome kada se prekršajni postupak za porezne prekršaje propisane ovima Zakonom vodi na temelju optužnog prijedloga Carinske uprave, prekršajni postupak vodi vijeće za prekršaje Carinske uprave sukladno propisu kojim se uređuje djelokrug rada, poslovi i organizacija Carinske uprave.

Uz članke 15., 16. i 17.

Ovim su člancima prekršajne odredbe usklađene s odredbama Prekršajnog zakona u smislu propisivanja novčanih kazni zasebno za pravne i zasebno za fizičke osobe. Ovim se Zakonom propisuje novčana kazna za proizvođače ili održavatelje programskog rješenja kojeg obveznik fiskalizacije koristi za razmjenu podataka s Ministarstvom financija, Poreznom upravom ako programsko rješenje nije u skladu s odredbama članka 4. ovoga Zakona.

Prekršajne odredbe se propisuju za obveznike fiskalizacije kod kojih se utvrdi da koriste programska rješenja koja su se i kod drugih obveznika pokazala kao ona koja sustavno omogućavaju postupanje u suprotnosti sa odredbama Zakona o fiskalizaciji u prometu gotovinom. Nadalje, propisuju se novčane kazne za nove razloge poreznih prekršaja, a u skladu s izmjenama koje se propisuju ovim Zakonom.

Uz članak 18.

Obveznici fiskalizacije koji su podatke o poslovnim prostorima dostavili prije stupanja na snagu ovoga Zakona, dužni su u roku od 30 dana od stupanja na snagu odredbe članka 5. ovoga Zakona, ponovno dostaviti podatke o svim poslovnim prostorima u kojima obavljaju djelatnost sukladno članku 5. ovoga Zakona.

Uz članak 19.

Ovim se člankom propisuje obveza usklađivanja provedbenog propisa s odredbama ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 20.

Ovim člankom predlaže se odredba o danu stupanja na snagu ovoga Zakona s 1. siječnja 2017. godine, osim članaka 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9. i 10., koji stupaju na snagu 1. srpnja 2017. godine radi prilagodbe obveznika fiskalizacije, budući se odredbama navedenih članaka propisuju određene obveze.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. Fiskalizacija u prometu gotovinom je skup mjera koju provode obveznici fiskalizacije, kako bi se omogućio efikasan nadzor ostvarenog prometa u gotovini.
2. Jedinstveni identifikator računa je alfanumerički zapis koji se programski generira iz određenog seta podataka.
3. Elementima računa smatraju se podaci: osobni identifikacijski broj (OIB) obveznika fiskalizacije, datum i vrijeme, broj računa, oznaka je li obveznik fiskalizacije u sustavu poreza na dodanu vrijednost, iznos računa razvrstan po poreznoj stopi (zbrojni iznos naknade i poreza, iznos oslobođenja), način plaćanja, osobni identifikacijski broj (OIB) operatera naplatnog uređaja i zaštitni kod izdavatelja.
4. Zaštitni kod izdavatelja obveznika fiskalizacije je alfanumerički zapis kojim se potvrđuje veza između obveznika fiskalizacije i izdanog računa.
5. Promet gotovinom je plaćanje za isporučena dobra ili obavljene usluge novčanicama ili kovanicama koje se smatraju platežnim sredstvom, karticama, čekom ili drugim sličnim načinima plaćanja, osim plaćanja na transakcijski račun kod banaka, ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije.
6. Poslovni prostor je svaki zatvoreni ili otvoreni prostor, ali i svako pokretno mjesto (kombi i dostavna vozila) koje služi za obavljanje djelatnosti isporuke dobara te obavljanje usluga. Za potrebe provedbe fiskalizacije zasebnim poslovnim prostorom može se smatrati dio ili više dijelova jednog poslovnog prostora u kojima se obavlja različita djelatnost. Poslovnim prostorom smatra se i prostor koji obveznik fiskalizacije radi potrebe obavljanja djelatnosti koristi samo povremeno ili privremeno za potrebe održavanja sajмова, seminara ili provedbu sličnih djelatnosti. Za djelatnosti koje se obavljaju na terenu obveznik fiskalizacije samostalno određuje potrebu zasebnog vođenja pokretnog poslovnog prostora ovisno o prirodi posla.
7. Mali obveznici fiskalizacije jesu obveznici fiskalizacije za koje je propisan pojednostavnjeni postupak fiskalizacije.

Članak 4.

Malim obveznikom fiskalizacije smatra se obveznik fiskalizacije iz članka 3. točke 1. ovoga Zakona kojemu se dohodak i porez na dohodak utvrđuje u paušalnom iznosu prema Zakonu o porezu na dohodak i Pravilniku o paušalnom oporezivanju samostalnih djelatnosti.

Članak 5.

Iznimno od članka 3. ovoga Zakona, obveznikom fiskalizacije ne smatra se porezni obveznik za ostvarene promete u sljedećim djelatnostima:

1. prodaja karata ili žetona u putničkom prometu,
2. naplata cestarine,
3. punjenje naftnim derivatima aviona na avioservisima,
4. prodaja vlastitih poljoprivrednih proizvoda na tržnicama i otvorenim prostorima,
5. prodaja proizvoda i/ili usluga u poštanskom prometu,
6. zaprimanje uplata za sudjelovanje u igrama na sreću i zabavnim igrama,
7. prodaja robe ili usluga putem prodajnih automata,
8. pružanje bankovnih usluga i usluga osiguranja,
9. vođenja središnjeg depozitorija nematerijaliziranih vrijednosnih papira i središnjeg registra financijskih instrumenata,
10. ostvareni prometi evidentirani preko mjernih instrumenata (električna energija, plin, voda, javne komunikacijske usluge i slično), od energetske, komunalne, elektroničke komunikacije i drugih pravnih osoba te
11. provođenja zdravstvene zaštite (sudjelovanje u troškovima zdravstvene zaštite do pune cijene zdravstvene usluge, kod izabranog doktora primarne zdravstvene zaštite i izdavanja lijekova na recept).

Članak 16.

- (1) Obveznik fiskalizacije radi provedbe postupka fiskalizacije izdavanja računa prema članku 15. ovoga Zakona dužan je izdavati račune putem elektroničkih naplatnih uređaja.
- (2) Elektronički naplatni uređaji iz stavka 1. ovoga članka moraju omogućiti korištenje programske podrške za elektroničko potpisivanje elemenata računa te omogućiti vezu (internet) za elektroničku razmjenu podataka s Ministarstvom financija, Poreznom upravom.

Dostavljanje podataka o poslovnim prostorima

Članak 19.

- (1) Obveznik fiskalizacije iz članka 15. stavka 2. ovoga Zakona dužan je Ministarstvu financija, Poreznoj upravi dostaviti podatke o svim poslovnim prostorima u kojima se obavlja djelatnost.
- (2) Za potrebe provedbe postupka fiskalizacije izdavanja računa, podatak o poslovnim prostorima iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati ove podatke:

1. OIB,

2. oznaku poslovnog prostora,
3. adresu poslovnog prostora,
4. tip poslovnog prostora,
5. radno vrijeme i radne dane te
6. datum početka primjene važenja podataka koji se dostavljaju.

(3) Oznaka poslovnog prostora iz stavka 2. točke 2. ovoga članka mora biti označena na isti način kao što će se navoditi na samom računu u dijelu broja računa – oznaka poslovnog prostora, propisanog u članku 11. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona.

(4) Kao tip poslovnog prostora, iz stavka 2. točke 4. ovoga članka navodit će se način poslovanja (vrsta djelatnosti, internetska trgovina, pokretna trgovina i slično) u svim slučajevima kada nije moguće naznačiti adresu poslovnog prostora.

(5) Podatke iz stavka 2. ovoga članka obveznik fiskalizacije dostavlja po pojedinom poslovnom prostoru. Podaci se potpisuju ispravnim digitalnim certifikatom te dostavljaju putem uspostavljene elektroničke veze s početkom obveze fiskalizacije, a prije početka dostave računa za promet u gotovini.

(6) Ministarstvo financija, Porezna uprava provjerava jesu li dostavljeni svi propisani podaci te jesu li potpisani ispravnim digitalnim certifikatom, te ako su kumulativno ispunjeni uvjeti vraća potvrdu o zaprimljenosti.

(7) Ako na temelju uvjeta iz stavka 6. ovoga članka Ministarstvo financija, Porezna uprava ne može zaprimiti podatke o poslovnim prostorima, vraća obvezniku fiskalizacije poruku o odbitku zaprimanja podataka putem uspostavljene elektroničke veze.

(8) Ako se promijene podaci sadržani u stavku 2. ovoga članka po pojedinom poslovnom prostoru, a osobito ako se u nekom poslovnom prostoru djelatnost prestane obavljati ili obveznik fiskalizacije počinje obavljati djelatnost u novom poslovnom prostoru, obveznik fiskalizacije dužan je prije početka primjene promijenjenih podataka dostaviti podatke o promjenama na način propisan stavkom 5. ovoga članka.

(9) Ministar financija propisat će pravilnikom oblik i strukturu poruka za podatke o poslovnim prostorima.

(10) Ministar financija propisat će pravilnikom, za potrebe dostave podataka o poslovnim prostorima, protokole i sigurnosne mehanizme za razmjenu poruka, model primjene kod kojeg se koristi centralni informacijski sustav obveznika fiskalizacije za slanje i potpisivanje elektroničkih poruka, model primjene u kojem se slanje i potpisivanje poruka obavlja pojedinačno na elektroničkim naplatnim uređajima, standardne poruke o greškama kao i protokole o postupanju u slučaju grešaka.

Fiskalizacija u prometu gotovinom malih obveznika fiskalizacije

Članak 20.

(1) Iznimno od odredbe članka 15. i 16. ovoga Zakona, mali obveznici fiskalizacije iz članka 4. ovoga Zakona dužni su izdati račun koji mora biti uvezan u posebnu knjigu računa.

(2) Uvezanu knjigu računa prije početka upotrebe ovjerava Ministarstvo financija, Porezna uprava.

(3) Mali obveznici fiskalizacije provode postupak fiskalizacije izdavanjem računa na način propisan stavcima 1. i 2. ovoga članka, ne primjenjujući postupke fiskalizacije izdavanja računa propisane člankom 17., člankom 18. i člankom 19. ovoga Zakona.

(4) Ministar financija propisat će pravilnikom sadržaj te postupak ovjere uvezane knjige računa.

Članak 22.

(1) Ako dođe do potpunog prestanka rada elektroničkog naplatnog uređaja iz članka 16. ovoga Zakona, obveznik fiskalizacije izdaje račune prema postupku propisanom člankom 20. ovoga Zakona za male obveznike fiskalizacije.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, obveznik fiskalizacije obavezan je u roku od dva dana, računajući od dana u kojem je došlo do potpunog prestanka rada naplatnog uređaja uspostaviti rad naplatnog uređaja na način propisan člankom 16. ovoga Zakona.

(3) U roku iz stavka 2. ovoga članka obveznik fiskalizacije dužan je Ministarstvu financija, Poreznoj upravi dostaviti sve izdane račune, putem uspostavljene elektroničke veze.

(4) Ministarstvo financija, Porezna uprava će svim dostavljenim računima iz stavka 3. ovoga članka, odrediti Jedinstveni identifikator računa te ga dostaviti obvezniku fiskalizacije kao potvrdu o zaprimljenosti naknadno dostavljenih računa.

(5) Obveznik fiskalizacije dužan je na preslikama ispostavljenih računa iz članka 20. stavka 1. ovoga Zakona dopisati podatak o dobivenom Jedinstvenom identifikatoru računa odmah po zaprimanju.

Članak 23.

(1) Ako obveznik fiskalizacije obavlja djelatnost ili dio djelatnosti u poslovnom prostoru koji se nalazi na području na kojem nije moguće uspostaviti vezu za razmjenu podataka s Ministarstvom financija, Poreznom upravom, obveznik fiskalizacije za taj dio djelatnosti postupak fiskalizacije izdavanja računa provodit će na način propisan člankom 20. ovoga Zakona za male obveznike djelatnosti, sve dok se ne ostvari mogućnost veze.

(2) Nemogućnost uspostave veze za razmjenu podataka obveznik fiskalizacije dokazuje potvrdom Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije (u daljnjem tekstu: HAKOM), s rokom važenja od godine dana.

(3) Ministar financija propisat će pravilnikom obveze obveznika fiskalizacije te postupak dokazivanja u slučajevima nemogućnosti uspostave veze za razmjenu podataka.

Članak 27.

(1) Kupci te svi primatelji računa, za koje je izvršen postupak fiskalizacije, mogu provjeriti je li njihov račun prijavljen Ministarstvu financija, Poreznoj upravi u roku od 30 dana od dana izdavanja računa.

(2) Provjera se obavlja slanjem SMS poruke ili upitom na web servis dostupan na internetskoj stranici Porezne uprave.

(3) Račune malih obveznika fiskalizacije, račune izdane u slučajevima iz članka 22. ovoga Zakona te račune iz stavka 1. ovoga članka, kupci, odnosno primatelji računa mogu radi provjere dostaviti nadležnoj ispostavi Porezne uprave predajom službeniku ili dostavom u za to predviđene sandučiće u ispostavama Porezne uprave.

(4) Ministar financija propisat će pravilnikom upute o načinima provjere izdanih računa putem servisa Porezne uprave slanjem SMS poruke ili upitom na web servis.

Članak 29.

(1) Obveznik fiskalizacije, osim onoga iz članka 28. stavka 6. ovoga Zakona, može zadržati gotov novac u blagajni na kraju radnog dana do visine blagajničkog maksimuma. Visinu blagajničkog maksimuma određuje obveznik fiskalizacije samostalno internim aktom, sukladno potrebama i uvjetima sigurnosti, a najviše do iznosa iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Mjerila za određivanje iznosa do kojeg može glasiti blagajnički maksimum obveznika fiskalizacije je veličina obveznika fiskalizacije sukladno odredbama Zakona o poticanju razvoja malog gospodarstva. Temeljem toga kriterija obveznik fiskalizacije može odrediti blagajnički maksimum najviše u iznosu od:

– mikro subjekt i fizičke osobe 10.000,00 kuna,

– mali subjekt 30.000,00 kuna,

– srednji subjekt 50.000,00 kuna.

(3) Blagajnički maksimum određuje se za obveznike fiskalizacije kao cjelinu, a u okviru toga iznosa obveznik fiskalizacije može odrediti blagajnički maksimum svojim organizacijskim dijelovima.

(4) Obveznici fiskalizacije koji prelaze mjerila koja određuju malo gospodarstvo prema Zakonu o poticanju razvoja malog gospodarstva, mogu odrediti blagajnički maksimum u iznosu od 100.000,00 kuna.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, obveznik fiskalizacije može propisati blagajnički maksimum po pojedinom poslovnom prostoru, ali najviše do visine od 15.000,00 kuna.

(6) Obveznik fiskalizacije koji obavlja mjenjačke poslove, neovisno o odredbama stavaka 2. i 3. ovoga članka, može utvrditi blagajnički maksimum u iznosu do 100.000,00 kuna.

Članak 30.

(1) Nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo financija, Porezna uprava.

(2) Ako se tijekom nadzora utvrdi da obveznik fiskalizacije ne provodi postupak fiskalizacije na način opisan u članku 8., članku 16., članku 17. stavku 1. i članku 20. ovoga Zakona Ministarstvo financija, Porezna uprava može rješenjem zabraniti poreznom obvezniku daljnji rad do uklanjanja razloga zbog kojih je zabrana izrečena.

(3) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka ne zadržava izvršenje rješenja.

(4) Zabrana obavljanja djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka izvršava se pečaćenjem poslovnih prostorija.

Članak 32.

Prekršajni postupak zbog povreda odredaba ovoga Zakona u prvom stupnju provodi nadležno prekršajno tijelo Ministarstva financija, Porezne uprave.

Članak 34.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se obveznik fiskalizacije ako:

1. izdaje račune koji ne sadrže sve Zakonom propisane podatke (članak 9. stavci 1. i 2., članak 15. stavak 1.)

2. ne dostavi podatak o poslovnim prostorima (članak 15. stavak 2. i članak 19. stavak 1.)

3. dostavi podatak o poslovnim prostorima bez svih Zakonom propisanih podataka (članak 19. stavak 2.)

4. ne dokaže nemogućnost uspostave veze za razmjenu podataka potvrdom HAKOM-a (članak 23. stavak 2.)

5. ako plaća gotovim novcem suprotno odredbi članka 28. stavka 3. ovoga Zakona

6. ako iznos primljene gotovine ne položi na račun prema odredbama članka 28. stavka 4., 5. i 6. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi, obvezniku fiskalizacije.

Članak 35.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se obveznik fiskalizacije ako:

1. za potrebe dostave elemenata računa ne poveže oznaku operatera i OIB operatera na naplatnom uređaju te ne dostavi OIB operatera Ministarstvu financija, Poreznoj upravi (članak 10.)
 2. ne osigura izdavanje brojeva računa na način propisan odredbama ovoga Zakona (članak 11.)
 3. radi provedbe postupka fiskalizacije izdavanja računa od Financijske agencije ne nabavi digitalni certifikat (članak 12.)
 4. u roku od dva dana, računajući od dana u kojem je došlo do prekida veze, ne uspostavi elektroničku vezu te ne dostavi sve izdane račune (članak 21. stavak 2.)
 5. u roku od dva dana, računajući od dana u kojem je došlo do potpunog prestanka rada naplatnog uređaja ne uspostavi rad naplatnog uređaja te ne dostavi izdane račune (članak 22. stavci 2. i 3.)
 6. na preslikama ispostavljenih računa iz članka 20. stavka 1. ovoga Zakona, ne dopiše ili ne dopiše pravodobno podatak o dobivenom Jedininstvenom identifikatoru računa (članak 22. stavak 5.)
 7. kod izvršavanja storna računa ne postupa sukladno odredbama za izdavanje računa (članak 24.)
 8. u poslovnom prostoru na svakom naplatnom uređaju ili drugom vidnom mjestu ne istakne obavijest o obvezi izdavanja računa te obvezi kupca da preuzme i zadrži izdani račun (članak 25.).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 1.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi, obvezniku fiskalizacije.